

Yabancı Ereğli'yi ya 'Vitrin Süslemek' ya da 'Kapatmak İçin' Alır

GÜNGÖR URAS

Milliyet Ekonomi'nin genç muhabiri Şule Yücebıyık başarılı bir söyleşi yaptı. New York'ta Ereğli'nin "star" alıcı adaylarından Hint asıllı Lakshmi Mittal ile görüştü. Mittal'ın Amsterdam ve New York borsalarında işlem gören hisse senetlerinin piyasa değeri 16.3 milyar dolar. Mittal diyor ki, "Mittal Steel bugün dünyanın en büyük çelik üreticisi. Ancak Avrupa pazarında ikinci sıradayız. Hedefimiz Avrupa'da da bir numara olmak." Bunun için Bulgaristan, Romanya ve Çek Cumhuriyeti'nde hangi fabrika satışa çıkarılmış ise almış. Türkiye'de "kelepir bir mal var ise" onu mu kaçıracağız!

Sayın okuyucularım, hisse senedi dünya borsalarında işlem gören çok uluslu firmalar için "büyüme" önemlidir. Satın alınan ve şirket bilançosuna eklenen her mal, şirketin borsa değerini, hisse senedi fiyatını artırır.

Çok uluslu şirket yönetiminde tek tek her bir işletmenin önemi yoktur. Önemli olan şirketin borsa değeri, hisse senedi fiyatıdır.

Şu günlerde dünya çelik piyasasında kriz var. Mittal da bu krizden etkileniyor.

(1) Dünyada Çin'in talep patlaması nedeniyle çelik arzı talebi karşılamadı. Fiyatlar yükseldi. Ama önce Çin sonra başka üreticiler kapasite artırdı. Şimdi arz fazlası ortaya çıktı. Çelik fiyatları geriledi.

Çelik üreticilerinin elinde büyük stoklar var.

(2) İşte bu nedenle dünya borsalarında çelik üreticisi şirketlerin hisse senedi fiyatları geriledi. Şirketlerin borsa değeri düştü.

Mittal Steel'in de piyasa değeri. Hisse senedi fiyatları ucuzladı. Mittal Steel'in satışları düştü. Elinde büyük ölçüde stok var.

Erdemir'in çeliğine ihtiyacı yok

Bu durumda Bay Mittal Ereğli'yi neden alır?

(1) "Vitrin süslemek" için alır. Türkiye'nin iki büyük çelik fabrikasını, bu fabrikalara ait limanları, maden sahalarını almak Mittal Steel'in vitrinini zenginleştirir. Şirketin borsa değerinin düşmesini önler, belki borsa değerini yükseltir.

Açık anlatımıyla Bay Mittal'in Türkiye'de üretilecek çeliğe ihtiyacı yok. Elinde yeteri kadar fabrika var. Kapasite fazlası var. Stok var. Ereğli'yi alarak bilançosunu zenginleştirecek.

(2) Türkiye'nin bugünkü "yassı çelik" tüketimi yılda 7 milyon ton. Ereğli şimdilerde 3 milyon ton üretiyor. 4 milyon ton yassı çeliği biz yurtdışından her yıl 3 milyar dolar ödeyerek ithal ediyoruz.

Ereğli ve İskenderun fabrikalarının kapasitesini artırmaya ve de 7 milyon ton yassı üretmeyi hedefliyoruz.

Ereğli bu amaçla üretime başladı. Ama elinde kapasitesini kullanamadığı çelik tesisleri olan, deposunda satamadığı çelik stoğu bulunan Bay Mittal (veya diğer yabancı çelik üreticisi gruplar) Ereğli'yi alınca neden kapasite artırımı için yatırım yapsınlar ki?

Bir defada 1.5-2.0 milyar dolar ödeyerek Ereğli'yi satın alırlar ise, yatırımları durdurarak her yıl Türkiye'ye 3 milyar dolarlık yassı ürün satacaklar.

Başka fabrikaların depolarında çelik dolu iken, başka fabrikalarda kapasite fazlası var iken hangi yabancı Türkiye'de Ereğli ve İskenderun'u büyütmeyi ister. Tam tersine "işletir gibi" yaparak, Türkiye'nin ihtiyacını yurtdışı tesislerden karşılamak onlar için daha kârlı.